

Ár 2013, fimmtudaginn 4. apríl, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 194/2012**:

**M og
N
gegn
F**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M og N, hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 7. desember 2012, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 4. desember 2012. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 10. desember 2012, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi móttæknu 12. desember 2012. Var bréfið sent sóknaraðilum, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 12. desember 2012, og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðilum.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 4. apríl 2013.

II.

Málsatvik.

Þann 14. nóvember 2006 var skuldabréf nr. X, að fjárhæð kr. 1.650.000, gefið út af A til F. Sóknaraðilar tókust á hendur sjálfskuldarábyrgð in solidum á láninu.

Þann 14. nóvember 2006 var skjalið „Niðurstaða greiðslumats“ undirritað. Sóknaraðilar óskuðu eftir því að gangast í ábyrgð fyrir A fyrir skuld að fjárhæð kr. 1.650.000. Tiltekið var að niðurstaða greiðslumats benti til þess að lántakandi gæti efnt skuldbindingar sínar miðað við núverandi fjárhagsstöðu. Þá var útdráttur úr 3. mgr. 4. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga á skjalinu. Sóknaraðilar staðfestu að hafa fengið og kynnt sér bækling um sjálfskuldarábyrgðir og lánsveð.

Þann 14. nóvember 2006 var skjalið „Til ábyrgðarmanna fjárskuldbindinga X“ undirritað. Þar kom fram að greiðandi að láni að fjárhæð kr. 1.650.000 væri A. Sóknaraðilar voru ábyrgðarmenn. Staðfestu sóknaraðila að hafa fengið og kynnt sér bækling sparisjóðanna um sjálfskuldarábyrgðir. Ekki hefur verið hakað við hvernig

ráðstöfun lánsfjár yrði, hvort ábyrgðarmenn óskuðu eftir greiðslumati eða hver niðurstaða þess hafi verið.

Þann 25. júlí 2012 sendi umboðsmaður skuldara tölvupóst á netfang sem endar á @F.is, en í gögnum þeim sem lögð voru fyrir nefndina hefur fyrri hluti netfangsins verið þurrkaður út. Í tölvupóstinum óskaði umboðsmaður skuldara eftir því að framangreindar ábyrgðaryfirlýsingar yrðu skoðaðar og rökstudd afstaða tekin til gildis þeirra. Ítrekaði umboðsmaður skuldara fyrirspurnina tvisvar sinnum þann 20. ágúst og 19. september 2012. Ekki barst svar frá varnaraðila. Þann 19. október 2012 tilkynnti umboðsmaður skuldara A að afstaða varnaraðila hefði ekki fengist þrátt fyrir ítrekaðar tilraunir.

Sóknaraðilar skutu málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 4. desember 2012.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðilar krefjast þess að kannað verði gildi ábyrgðarskuldbindingar á láni nr. X.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Í bréfi varnaraðila til nefndarinnar, móttæknu 12. desember 2012, voru ekki hafðar uppi neinar kröfur. Lesa má úr svari varnaraðila að hann krefjist þess að kröfu sóknaraðila verði aðallega vísað frá en til vara hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að það fyrsta sem hann hafi heyrt af máli sóknaraðila hafi verið með bréfi nefndarinnar 10. desember 2012. Telur varnaraðili ástæður þess vera að tölvupóstfang það sem umboðsmaður skuldara sendi á sé ekki virkt og hafi ekki verið frá byrjun árs 2012.

Varnaraðili telur kröfur um skjalafrágang varðandi ábyrgðarmenn, greiðslumat og upplýsingagjöf til ábyrgðarmanna uppfylltar. Telur varnaraðili umræddar ábyrgðarskuldbindingar í fullu gildi.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðilar krefjast þess að gildi ábyrgðarskuldbindinga þeirra á láni nr. X verði kannað.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Markmið reglunnar er að sporna við því að mál séu borin undir nefndina án þess að fyrir liggja að ágreiningur sé um sakarefnið.

Varnaraðili kvaðst í svari móttæknu 12. desember 2012 ekki hafa áður heyrt af umræddu máli, en netfang það sem umboðsmaður skuldara hefði sent kröfur á hefði ekki verið virkt frá byrjun árs 2012. Ekki liggur fyrir í máli þessu að starfsmaður umboðsmanns skuldara hafi á annan hátt reynt að hafa samband við varnaraðila en í umrætt netfang, en ekki liggur fyrir hvert það var eða hvort póstur sendur í það barst

varnaraðila. Verður að leggja til grundvallar að sóknaraðilar hafi ekki borið mál sitt upp við varnaraðila. Kröfugerð sóknaraðila, þ.e. að nefndin framkvæmi könnun á gildi ábyrgðarskuldbindinga þeirra, virðist auk þess fremur benda til þess að ekki sé ljóst hvort fyrir liggi ágreiningur um sakarefnið.

Í ljósi framangreinds og með vísan til 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá nefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M og N, er vísað frá.

Reykjavík, 4. apríl 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir